

Thư Đức Giám quản – Tháng 12 Năm 2016

“Chúng ta được mời gọi hướng mắt lên Chúa Kitô, khi tưởng nhớ lại việc Ngài giáng sinh tại Bêlem và chờ đợi, trong niềm vui và bình an, ngày Ngài quang lâm vào lúc tận cùng của thời gian.”

24-12-2016

Các con thân mến của cha, xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con!

Sau khi khép lại Năm Thánh Lòng Thương Xót, năm đã tác động đến toàn thế giới, chúng ta bắt đầu mùa

Vọng và một năm phụng vụ mới. Hội Thánh khuyến khích chúng ta hãy nhanh bước chân đi về với Thiên Chúa. Lời khuyên này luôn hợp thời, nhưng giờ đây, trong lúc chuẩn bị Lễ Giáng Sinh, có thể nói là lời khuyên ấy trở nên cấp bách hơn.

Chúng ta đã ghi khắc trong lòng mình những lời mà, trong vài tuần lễ tới đây, sẽ để lại dấu ấn trên mọi việc chúng ta làm: *Veni, Domine, et noli tardare* [1]; *Lạy Chúa, xin hãy đến, và đừng trì hoãn nữa*. Chúng ta được mời gọi hướng mắt lên Chúa Kitô, khi tưởng nhớ lại việc Ngài giáng sinh tại Bêlem và chờ đợi, trong niềm vui và bình an, ngày Ngài quang lâm vào lúc tận cùng của thời gian. Nếu chúng ta không cố gắng đạt được điều ấy, thì những công việc hằng ngày của chúng ta, những đơn điệu hầu như giống nhau, tiếp nối ngày này qua ngày kia, có thể sẽ làm cho con đường hằng ngày của chúng ta trở thành tẻ nhạt và nhàm chán, và

làm giảm đi niềm khao khát được gặp gỡ Đấng Cứu Thế.

Vì vậy, tiếng kêu kỳ diệu này của Hội Thánh: Lạy Chúa Giêsu, xin hãy đến! Như Thánh Bênêđô nói: Giữa việc Chúa đến lần đầu tiên và lần cuối cùng là một *adventus medius*, là việc Chúa đến ở giữa, đánh dấu toàn bộ sự tồn tại của chúng ta. “Ta có thể nói rằng việc Chúa đến ở giữa là con đường nối từ lần Chúa đến đầu tiên đến lần Chúa đến sau cùng: Trong lần đầu tiên, Chúa Kitô là Đấng cứu chuộc chúng ta; ở lần sau cùng, Ngài sẽ xuất hiện như sự sống của chúng ta, còn ở khoảng giữa này, Ngài là chốn nghỉ ngơi và nguồn an ủi cho chúng ta”. [2]

Trong lúc chuẩn bị mừng kỷ niệm việc Chúa Giêsu giáng thế tại Bêlem, những tuần lễ này thôi thúc chúng ta nhận ra cách Thiên Chúa tiếp cận chúng ta ở mọi thời khắc; Ngài chờ đợi chúng ta trong các Bí tích, đặc

biệt là Bí tích Hòa Giải và Thánh Thể, và tương tự như thế trong việc cầu nguyện, trong các việc bác ái. “Hãy tỉnh thức! Hãy nhớ rằng Thiên Chúa đến! Không phải hôm qua, không phải ngày mai, nhưng là hôm nay, bây giờ! Thiên Chúa thật, ‘Thiên Chúa của Abraham, Isaac và Giacóp’, không phải là một vì Thiên Chúa đang ở trên thiên đường, không quan tâm đến chúng ta và lịch sử của chúng ta, nhưng Ngài là Thiên Chúa-ngự-đến.” [3]

Mỗi ngày chờ đợi này đưa ta đến cạnh Mẹ Maria và Thánh Giuse, cũng như cạnh ông Simêon và bà Anna, cùng với tất cả những người công chính của Cựu Ước, những người mong mỗi đời trông Đấng Mêsia đến. Chúng ta hãy suy ngẫm về những khao khát cháy bỏng mà Thiên Chúa đã thể hiện trong lịch sử cứu độ: *Ta đùa vui với con cái loài người* [4]. Còn lời đáp trả của chúng ta thì thế nào? Hãy nhìn Mẹ Maria và Thánh Cả

Giuse, hãy nhìn xem cách hai Đấng ngóng đợi, mỗi ngày một háo hức hơn, sự ra đời của Con Thiên Chúa. Trong những tháng ngày trước sự kiện vĩ đại ấy, cuộc trò chuyện của hai Đấng chắc hẳn sẽ xoay quanh Chúa Giêsu. Những lời sau đây của Thánh Josemaria rất thời sự: “Hãy vui vẻ lên đường thắp tùng Thánh Giuse và Mẹ Maria... Và bạn sẽ được nghe kể về truyền thống Nhà Đavít. Bạn sẽ nghe nói về Êlisabét và Dacaria, bạn sẽ cảm động trước tình yêu rất trong sáng của Giuse, và trái tim bạn sẽ đập thành thạch mỗi khi nghe mọi người nhắc đến tên Hài Nhi sẽ sinh ra tại Bêlem.” [5] Cha đề nghị chúng ta hãy đặt thêm nhiều tình yêu và lòng mến vào kinh Truyền Tin.

Trong thế giới vừa phức tạp vừa thú vị hôm nay, nguy hiểm hệ tại ở chỗ là sự hối hả và nhộn nhịp xung quanh sẽ dẫn chúng ta đến việc mất tập trung, điều mà rất ít người để ý đến; chúng ta sẽ quên rằng Chúa đang ở

rất gần chúng ta. Chúa Giêsu đã ban chính Ngài cho chúng ta, và theo lẽ tự nhiên Ngài cũng đòi hỏi nhiều nơi chúng ta. Không hiểu thực tế ấy đồng nghĩa với việc không hiểu và không thực sự nắm bắt Tình Yêu của Thiên Chúa.

Hãy ngừng mơ mộng về những tình huống bất thường hoặc phi thường. Chúa đang chờ đợi chúng ta nỗ lực một cách tinh tế hơn để thực thi các bổn phận bình thường của người Kitô hữu. Vì vậy, cha đề nghị: những tuần tới đây (khi mà tại nhiều quốc gia người ta *crescendo* (gia tăng) chuẩn bị bên ngoài cho lễ Giáng Sinh), chúng ta hãy *crescendo* lắng đọng tâm hồn trong sự gần gũi mật thiết với Thiên Chúa và trong sự phục vụ quảng đại và vui vẻ dành cho tha nhân. Giữa những hối hả, mua sắm (hoặc những khó khăn tài chính, có thể gắn liền với những bất ổn xã hội), trong bối cảnh của chiến tranh, hoặc các thảm họa thiên

nhiên, chúng ta phải nhớ rằng Thiên Chúa luôn dõi nhìn chúng ta. Do đó, chúng ta tìm thấy bình an trong tâm hồn. Chúng ta hãy hướng mắt lên Chúa Kitô, Đấng đang đến, như Đức Giáo Hoàng đã nói vài tuần trước đây, khi trích dẫn một câu rất nổi tiếng của Thánh Augustinô: *“Tôi sợ rằng Chúa đi qua mà tôi không nhận ra Ngài; Tôi sợ rằng Chúa có thể đi qua trước mặt tôi trong những người nhỏ bé đang cần giúp đỡ này, mà tôi không nhận ra rằng đó chính là Chúa Giêsu.”* [6]

Hãy chăm chú hơn đến những cử chỉ đạo đức nho nhỏ để làm cho mối tương quan giữa ta với Thiên Chúa được ấm áp và mật thiết hơn, và để chuẩn bị cho Hai Nhi Giêsu một chỗ trọ thân thiện. Ví dụ, hãy làm dấu Thánh Giá cách chậm rãi, với ý thức rằng ta được Thiên Chúa Ba Ngôi đón nhận và được Thập Giá cứu độ; lắng lòng, một cách tự nhiên nhưng sốt sắng, khi cầu nguyện thánh hóa hay

tạ ơn Chúa khi dùng bữa; diễn tả niềm xác tín thực sự và sống động khi bái gối trước nhà tạm vốn là “chiếc máng cỏ thường trực” [7]; giúp đỡ tha nhân với nụ cười trên môi; chào kính với lòng yêu mến ảnh tượng Mẹ Maria, nhất là trong những ngày đầu tháng 12 khi ta sốt sắng chuẩn bị cho Lễ trọng kính Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội... Giữa những ngày khô khan nguội lạnh, Đức Mẹ sẽ giúp ta khám phá ra hương hoa thơm, sẽ đong đầy ta bằng *bonus odor Christ* [8] hương thơm tốt lành của Đức Kitô, như trong các cuộc hiện ra của Mẹ tại Guadalupe cho Thánh Juan Diego, mà chúng ta sẽ kỷ niệm vào ngày 12 tháng này.

Từ ngày 17 tháng 12 trở đi, chúng ta chờ đón Chúa Giêsu với một sự sốt ruột thiêng liêng: *Đấng sẽ đến xin ngự đến, đừng trì hoãn nữa, và giờ đây sẽ không còn sợ hãi trong đất của chúng ta, vì Ngài là Đấng Cứu Thế.* [9] “Khi nghe kể về cuộc giáng sinh của Chúa

Kitô, chúng ta hãy thình lạng và để cho Hài Nhi lên tiếng. Hãy đón nhận lời Ngài vào lòng mà chiêm niệm và đừng dừng chiêm ngắm khuôn mặt Ngài. Nếu chúng ta ẵm Hài Nhi trong vòng tay mình, hãy để cho Ngài ôm ta thật chặt, Ngài sẽ mang lại cho chúng ta bình an bất tận trong tâm hồn. Hài Nhi sẽ dạy cho ta biết đâu là điều thực sự cần thiết trong cuộc đời chúng ta. Ngài được sinh ra trong nghèo khó của thế giới này; không có chỗ trong nhà trọ cho Ngài và gia đình. Ngài tìm thấy nơi trú ẩn và sự trợ giúp trong một chuồng bò và được đặt nằm trong một máng ăn dành cho gia súc. Tuy nhiên, chính từ sự hư vô ấy, ánh sáng quang vinh của Thiên Chúa đã chiếu tỏa.” [10]

Khi mối tương quan giữa chúng ta với Thiên Chúa mang bầu khí an lành và vui tươi của hang Bêlem, từ đó sẽ lan tỏa quanh ta một bầu khí gia đình ấm áp, tràn ngập niềm vui, vốn là đặc trưng của mùa này trong

năm. Hội Thánh thúc giục chúng ta chuẩn bị tâm hồn tốt hơn trong Mùa Vọng, gác sang một bên những vấn đề không quan trọng, những ồn ào khiến ta lạc lối, những hình thức bề ngoài mang tính đối phó... Có lẽ chúng ta có nhiều mối bận tâm, và thiếu sự bình an trong mỗi tương quan với Thiên Chúa. Nếu chúng ta cố gắng để có được sự bình an ấy, chúng ta có thể trao tặng sự bình an ấy cho tha nhân. Đời sống gia đình, được thân mật hơn trong những ngày Giáng Sinh, không nên bị xen vào bởi cãi vã, tức giận, thiếu kiên nhẫn hoặc những chuyện vặt vãnh. Chúng ta nên nghỉ ngơi và cầu nguyện cùng nhau, có những khoảng thời gian tốt đẹp bên nhau trong gia đình, xóa bỏ những thành kiến và giận hờn nếu còn sót lại trong lòng.

Đừng quá lo lắng nếu đôi khi, dù rất thiện chí, chúng ta bị phân tâm chia trí khi làm các việc đạo đức. Tuy nhiên, hãy chiến đấu để có sức mạnh

tự nhiên và siêu nhiên cần thiết mà
đẩy lùi sự phân tâm chia trí đó.

Chúng ta hãy kiên trì ao ước chuẩn bị
trong lòng một máng cỏ để đón Chúa
Giêsu; chúng ta sẽ làm được điều đó
nhờ những thời giờ cầu nguyện trước
máng cỏ, mặc dù đôi khi chúng ta có
cảm giác rằng tâm trí mình bay bổng
trên mây. Hãy nhớ rằng Thánh
Josemaría đã không nản lòng khi
thấy mình lo ra chia trí lúc cầu
nguyện. Năm 1931, Ngài viết: “Tôi
biết có một chú lừa rất xấu tính, nếu
chú ấy ở trong hang Bêlem cùng với
chị bò, thay vì khiêm nhu tôn thờ
Đấng Tạo Hóa, chú sẽ cả gan ăn cả cỏ
trong máng.” [11] Vì thế, cha rất vui
khi thấy tập tục Kitô giáo làm hang
đá Giáng Sinh đang lan rộng trong
rất nhiều quốc gia.

Trong những ngày này, xin đừng
quên những con người đang cô đơn
hoặc khó khăn, và những người
chúng ta có thể giúp đỡ cách nào đó.
Chúng ta biết rằng chính mình là

những người được hưởng lợi trước tiên từ những giúp đỡ chúng ta mang đến cho tha nhân. Hãy cố gắng nhân rộng mối quan tâm mang tính Kitô giáo này đến người thân, bạn bè, hàng xóm, đồng nghiệp. Thật là những cử chỉ Kitô giáo sâu sắc! Trong số rất nhiều ví dụ, chúng ta có thể kể đến việc làm của một số anh chị em tín hữu trong Opus Dei khi dành ra một số đêm mang đồ ăn thức uống đến cho những người vô gia cư, hoặc việc làm của những người đang xả thân giữ gìn an ninh trật tự cho cộng đồng.

Trước khi kết lá thư này, cha muốn gửi lời tri ân một lần nữa đến Đức Thánh Cha vì tình cảm Ngài dành cho cha trong buổi yết kiến ngày 7 tháng 11, và phép lành Ngài đã ban cho các thành viên và cho việc tông đồ của Giáo Đoàn. Xin hãy tiếp tục cầu nguyện cho Ngài và các ý nguyện của Ngài, với niềm cậy trông vững chắc rằng Đức Kitô, trong dịp Lễ

Giáng Sinh sắp đến, sẽ tuôn đổ muôn hồng phúc xuống trên Hội Thánh, Đức Thánh Cha, và cả thế giới.

Chúng ta hãy đặt niềm tin thác con thảo nơi Đức Mẹ trong những ngày của tuần cửu nhật mừng Lễ Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội. Chúng ta hãy cảm nhận niềm tự hào thiêng liêng vì được làm con của một người mẹ tốt lành biết nhường nào, Mẹ đặt chúng ta trước mặt Đức Giêsu, như Thánh Josemaria đã nói với chúng ta. Điều này cũng sẽ thôi thúc chúng ta gia tăng niềm vui khi đồng hành với các bệnh nhân. Xin cũng đừng quên suy niệm về tình phụ tử và sự gần gũi của Cha Thánh Sáng lập khi đồng hành với chúng ta ngay từ những lễ Giáng Sinh đầu tiên trong lịch sử Giáo Đoàn: một mình với Thiên Chúa, hiệp thông với Mẹ Maria và Thánh Giuse, cũng như với mỗi người con gái và con trai của Ngài, những người sẽ đến với Opus Dei.

Với tất cả lòng yêu mến, Cha ban phép lành cho các con, và xin các con cầu nguyện nhiều hơn và trung thành hơn nữa.

Cha của các con,

+ Javier

Roma, ngày 1 tháng 12 năm 2016

Ghi chú:

[1] Các Giờ kinh Phụng vụ, Kinh chiều I Chúa nhật thứ I mùa Vọng.

[2] Thánh Bênêđô, Dẫn từ 5 về mùa Vọng, 1 (Các Giờ kinh Phụng vụ, thứ Tư tuần thứ I mùa Vọng, bài đọc 2)

[3] Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI, Bài giảng, ngày 02/12/2006.

[4] Xem *Châm Ngôn* 8,31 (Bản Phổ thông).

[5] Thánh Josemaría, *Tràng Hạt Mân Côi*, màu nhiệm thứ hai mùa Vui.

[6] Đức Thánh Cha Phanxicô, Diễn từ tại buổi triều kiến chung, ngày 12/10/2016 (xem Thánh Augustinô, Bài giảng 88, 14, 13).

[7] Thánh Josemaría, (AGP, sec. A, leg. 3, fold. 3), trích dẫn trong *Con Đường, Bản Chú giải Lịch sử* (Pedro Rodriguez, ed.), Scepter (U.K.) 2009. Chú giải điểm 998.

[8] *2 Cr* 2,15.

[9] Sách lễ Roma, ngày 19 tháng 12, Ca Nhập lễ (xem *Dt* 10,37).

[10] Đức Thánh Cha Phanxicô, Bài giảng, 12/12/ 2015.

[11] Thánh Josemaría, *Apuntes íntimos*, số 181 (25/03/1931). Trích dẫn trong J.L. Soria, “Maestro de buen humor”, Rialp, xuất bản lần thứ 3, Madrid, 1994, tr. 91.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-
thang-12-nam-2016/](https://opusdei.org/vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-thang-12-nam-2016/) (08-04-2025)